

dan, zlasti kjer so rudeče lise; če živinče že zlo peša, naj si mu dá en malo kafre, spet toliko kolikor je gré na špico noža; cerknjena živina se mora cela zakopati v zemljo; Bog obvari, kaj uživati.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Z Dunaja. Komisija, ktera po cesarskem ukazu pretresa deržavne dohoke in stroške, neprenehoma pridno dela, in kakor se kaže, bo svojo nalogo doveršila po volji cesarjevega sporočila. Ravno tako pridno napreduje tudi komisija, ki je ustanovljena za deržavne dolgove; prvi del svojega dela je že dokončala, in kar je izgotovila, je že izročila Njih Veličanstvu. Tako piše „Oest. Zeit.“

— Prihraniti več stroškov, so cesar ukazali, da v prihodnje ima biti le 12 regimentov kirasirjev, 2 regimenta dragonov, 12 regimentov ulanov, 12 regimentov huzarjev, 2 regimenta huzarjev prostovoljcev, 1 regiment pa prostovoljnih ulanov. Kirasirji pa bojo brez oklepov.

— Po novi postavi se v živinskih kugah nima več cela vrednost živine, ki se za hitrejše končanje nalezljive bolezní pobije, gospodarju poverniti iz cesarske kase, ampak odškodina se ima po tem ceniti, kakor je živina bolj ali manj bolna, ako ni nemarnost gospodarjeva kriva, da je živina bolezen našla in če ni začetka bolezní zakrival.

— Vradni dunajski časnik „Wiener Zeit.“ preklicuje novico, da je Verona z okolico njeno v obsedni stan djana, ter pravi, da dosihmal še ni bilo te sile potreba.

— „Slov. Nov.“ naznanjajo, da bojo na Dunaji bivajoči Slovani 12. februarja napravili bal v Domayer-jevi kazini v Hitzingu in sicer v narodnem slovanskem kroji.

V Gradcu. Kmetijska družba je imela 24. p. m. veliki zbor, v katerem so prišle mnogotere kmetijske zadeve v prevdank; namesto rajncega nadvojvoda Joana je bil grof Ignaci Atems za predsednika izvoljen. V spominek neumerlemu nadvojvodu so bile razdeljene krasne nemške bukve pod naslovom „Zvest popis štajarske dežele“, in štajarska hranilnica (šparkasa) je določila, vsako leto 6000 gold. darovati v pripomoč ljudskim učiteljem, ker omika ljudstva je bila presvitlemu nadvojvodu vseskozi najbolj pri sercu. Vesela južina je sklenila slovesnost, pri kateri so se čule mnogotere zdravice; ena je bila z vesoljno nadušenostjo sprejeta: „Zdaj veljá našo veliko, veličastno domovino, našo Avstrijo iz hudih zadreg rešiti; le ena pot pelje k temu cilju in koncu — pot hitrega napredka, ki nam ima prinesiti vzajemno in edino konstitucijo!“ — Knezoškof graški je šel na Dunaj prosit, da bi cesar sprejeli deputacijo deželnih stanov zavoljo obstoja graškega vseučiliša.

Z Ogerskega. V Peštu. Deputacije ogerskih protestantov, ki je šla na Dunaj, niso sicer cesar pred se pustili; al — več poslancov je nekterekat govorilo z gosp. ministrom bogočastja in nauka in z referentom protestantskih zadev, in kakor „Oest. Zeitg.“ pravi, je upati, da se bo razpor med vlado in ogerskimi protestanti vendar tako poravnal, da bo na vsako stran prav. — C. k. policija je oklicala, da se ima na balih po določenem redu plesati in da se ima le za ples gosti in nič družega; kdor se bo nespodobno obnašal in kakošno drugo godbo terjal, bo ojstro kaznovan.

Z Českega. Na Českem krompir tako gnjije, da je groza in da ga ne bojo imeli za seme.

Z Marskega. Po ukazu ministerskem bojo tudi v Berni in Olomucu napravili kovaško šolo kakor v Ljubljani; prihodnji deželni zbor ima poskerbeti dnar za napravo teh šol.

Z Laškega. Homatij se kaže na Laškem čedalje več. Od mnogih strani se pripoveduje, da kralj napolitanski

hoče papežu na pomoč iti. Od druge strani se govori, da papeževa armada namerja čez Romagno planiti; ako bi se to zgodilo, bi sardinska armada marširala v papeževe dežele. Dalje pravijo, da cesar Napoleon ne bo dovolil, kar sv. Oče od njega terjajo; francozka armada bo ostala v Rimu. Ako bi utegnili sv. Oče Rim zapustiti, bo Napoleon „pod krilom papeževega vladarstva“ Rimu dal konstitucijo in Napoleonove postavne bukve oklical; kadar bojo potrebne vladarstvene preuredbe vpeljane, bo papeža spet povabil, naj se verne v pomirjeno dežele nazaj. Ker se tudi španjska kraljica poteguje za pravice papeževe, dela to novo skerb Napoleonu; al dokler ima španjska armada v Afriki opraviti, se cesar ne boji od te strani novih zapletk. Sardinska vlada pa ravna z deželami srednje Italije že tako, kakor bi bile njene; razpisuje že volitve poslancov za deržavni zbor, ker misli, da francozka in angležka vlada ne bote zoper njo. Kaj rusovska vlada misli, nihče ne vé; tudi pruska vlada še ni nobene prave rekla. Avstrijska vlada pa ima z Beneškim čedalje več opraviti, ker je rogoviležev čedalje več, ki na vse strani dražijo ljudi; zdaj jih celó ne pusté v štacune, da bi si blaga kupili, ker pravijo, da zdaj ni čas za lišpanje v obleki itd. Novo ministersko sardinsko je gotovo; predsednik Cavour ima notranje in unanje opravila v svojih rokah. 21. jan. so mu študentje izročili pismo vernega zaupanja; zahvalivši se za-nj je rekel: „Veliko ovér imamo še premagati; Evropa gleda zdaj na nas; al zdravi človeški pameti in domoljubju bode obveljalo, pod banderom Viktora Emanuela premagati vse težave“. Sv. Oče so poslednji čas večkrat bolehal, pa so spet dobri. V pismu, ki so ga unidan sv. oče prejeli od 134 plemenitnikov rimskih, manjka veliko najimenitniših mož. Al to — pravi časnik „Jour. des Deb.“ — ne izvira odtod, kakor da bi ti možje ne bili udani papežu, ampak le zato tega pisma niso podpisali, ker nočejo, da bi minister-kardinal Antonelli potem mislil, da so z njegovo vlado zadovoljni.

Z Francozkega. V Pariz je prišla 24. januarja iz Rima in rimske okolice deputacija s prošnjo: naj bi se ti kraji združili s Sardinijo. Cesarjev zdravnik dr. Conneau je sprejel prošnjo in jo izročil cesarju.

— Vladni časnik „Moniteur“ je razglasil stan deržavnega premoženja. Ta razglas dokazuje, da od leta 1855 niso stroški nikoli dohodkov presegle in da v vsem skupaj, kar Napoleon cesari, pomanjkava znaša le 9 milijonov fr., čeravno so vojske, dragine in druge politične homatije v poslednjih 5 letih veliko dnarja požerle. V banki je za 551 milijonov zlata in srebra.

Z Angležkega. V Londonu. 24. dan p. m. se je začel deržavni zbor. Kraljica ga je odperla z ogovorom, v katerem med drugim pravi, da je prijazna z vsemi ptujimi vladami, — da se je sicer kongres razderl, da pa angležka vlada bo vedno se tega pravila držala, da se laškemu ljudstvu ne sme noben vladar in nobena ustava s silo vrvati; zadnjič tudi pravi, da angležka armada in angleško brodovje mora na terdnih nogah stati. — Potem so se začeli pomenki deržavnega zbora, v katerem je poslanec Normanby ministre vprašal: ali je res, da se francozka in sardinska vlada pogajate zavolj odstopa Zavoje in Nice? Minister Granville je odgovoril, da nič ne vé od tega; če bi pa tudi bilo, je znano, da angležka vlada kaj takega ne bo dovolila. Minister Palmerston je pa na neko drugo vprašanje odgovoril, da se angležka vlada ni v nobeni reči zavezala francozki.

Pogovori vredništva. Gosp. V. v G: V Zagrebu, kakor Vam vsaki list „Novic“ kaže. — Gosp. J. E. Tn: Prav radi bi natisnili pesmico zavoljo blagega namena; tudi so nektere misli lepe; al — poezija tudi terja svoje pravice, ako hoče delo na beli dan. Non possumus omnia omnes.